

Színjátészó szakmunkás- tanulók

Ilyés Gyula pódiumjátékát és Karinthy Frigyes paródiáját, magyar, szovjet és francia költők verseit, valamint Ajhmatov kisregényének dramatizált változatát jelentették meg hat Csongrád megyei szakmunkásképző intézet és szakközépiskola hallgatói tegnap délelőtt Szentesen, az irodalmi színpadok találkozóján. A versenyt a KISZ Csongrád megyei bizottsága, a megyei tanács vb művelődésügyi osztálya és az SZMT közösen rendezte, az együttesek bemutatására a szakmunkástanulónapok keretében került sor.

Ajhmatov Fehér hajó című kisregényének pontosan kidolgozott, fegyelmezett és hatásos előadásával a szentesi szakmunkásképző intézet, Tóth Ernőné vezette színjátészó megérdemelten szerezték meg az első díjjal járó serleget. A szegedi 624. sz. intézet hallgatói Karinthy Frigyes Az emberke tragédiája című művét adták elő. Sándor Lajosné lendülettel, ötletes játékokat rendezett — s ez a második díjat juttatta tanítványainak. A hódmezővásárhelyi szakmunkásképzők Ilyés Gyula Az éden elvesztése című pódiumjátékát mutatták be, előadásuk a harmadik díjat kapta. Sikeresen mutatkoztak be a csongrádi és a makói szakmunkásképző intézet csoportja, valamint a hódmezővásárhelyi kertészeti szakközépiskola együttese is.

A szakmunkástanulók ünnepi rendezvénysorozatában a színjátészó verseny után az énekarok bemutatkozása, majd a táncstílus egybekötött záróünnepség következett.

Művelődésügyi szakembereket tüntettek ki

Az ifjúsági törvényben foglaltaknak megfelelően a művelődésügyi területén dolgozó, munkahelyükön kiemelkedő munkát végző fiatalok március 21-e, a Tanácsköztársaság évfordulója alkalmából miniszteri kitüntetésben részesíthetők.

A Csongrád megyei tanácsnál tegnap, pénteken tartott ünnepségen Hantos Mihály, megyei tanács elnökhelyettese adta át az Oktatásügyi kiváló dolgozója kitüntetést Vostjár Éva tanítónőnek (Csongrád) és dr. Molnár Miklósnak, a szegedi Gedői általános iskola tanárnőjének. Miniszteri dícséretben heten részesültek, köztük Lakatos Etelka, a Csongrád megyei tanács vb művelődésügyi osztályának ügyviteli alkalmazottja. Kiváló dolgozó kitüntetést Rácz Ferencnek gondnok (Balástya), Székely Józsefnek gondnok (Fábiánsebestyén) és Hevesi Józsefnek, a mórhalmai általános iskola és

postaforgalmi szakközépiskola könyvelője kapott.

A kulturális miniszter Szocialista Kultúrért kitüntetésében Martin Márta, a Szegedi Nemzeti Színház művésznője részesült. Miniszteri dícséretet többek között Csikós Józsefné, a szegedi Somogyi könyvtár könyvtárosa, Tóth Attila, a szegedi megyei városi tanács vb művelődésügyi osztályának főelőadója és Fejérmé Pintér Veronka, a Szegedi Járási Hivatal művelődésügyi osztályának köznevelési felügyelője kapott.

A kitüntetések átadásánál jelen volt dr. Koncz János, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára, Szabó G. László, az MSZMP Szeged városi bizottságának osztályvezetője, Pádár Lászlóné, megyei úttörők és Bányainé dr. Birkás Mária, a városi tanács elnökhelyettese.

AFÉSZ-küldöttgyűlés Több segítség a háztájinak

Tegnap, pénteken Szegeden, a Tisza gyöngyöze étteremben tartotta évi küldöttgyűlését a Szegedi AFÉSZ. Az elmúlt év eredményeiről a részkielégülések összegzett tapasztalatai alapján Domján József, a Szeged és Vidéke Általános Fogyasztási és Értékesítő Szövetkezetének elnöke számolt be. Elmondta, hogy a fő feladat az árutermelés bővítése, a hálózatfejlesztés, a külterületi üzletek korszerűsítése mellett a háztáji gazdaságok áruinak gyorsabb forgalma-

zása, igényeiknek jobb kielégítése. Az ifjúsági bizottság beszámolója után határozatot fogadtak el a 780 ezer forint tagsági érdekeltségi alap felosztásáról, és az egymillió forint értékű célrészleg kibocsátásáról.

A küldöttgyűlésen részt vett Blidár József, a megyei pártbizottság munkatársa, Farsang Lászlóné dr., a megyei tanács vb kereskedelmi osztályvezetője és Hunyadkúrti Lajos, a MESZÖV elnöke is.

A változások kora Újszegeden

A körzeti népfrentbizottság munkájáról

Napról napra változik Újszeged arca. Ami tegnap még foglalkoztatta a lakosságot, ma már ejtett úgy, de holnapra alig-alig emlékszik arra valaki. Mindennél többet árul el a változásokról a következő szám: néhány év alatt Újszegeden 1200 lakás épült. Az egykori kertés, ligetes településrész egyik övezete nagyvárosivá lett, míg a másik megőrizte régi arcát. A minap tartott, az újszegedi körzeti népfrentbizottság új-javaslatozó ülésén az elmúlt négy év népfrentmozgalmának összegezésékor a közel kétszáz résztvevő vegyes érzelmeikkel állhatott fel. Kiss Jenő körzeti népfrenttitkár beszámolójából kiderült, Újszeged külső övezetében lakók azért fognak össze, hogy járdát építsenek, mert különben elmerülnek a sárban. De az odesszaiak közül sétálás közben többen azért aggódnak, nehogy valamelyik tizelemből szemét hulljon fejükre.

A körzeti bizottság négy év alatt egyebek között azon is fáradozott, hogy a helybeliek megszeressék otthonuk környezetét. Nem tudni, miért ment ez könnyebben a Bérkert utca, a Népkert sor, a Tanács és a Thököly utca, a Derkovits fasor táján. A tiszta, virágos Újszeged mozgalom legjobb eredményei ugyanis itt mutatkoznak. Az viszont teljesen érthetetlen, hogy az odesszaiak miért olyan közömbösek, ha környezeti szépítéséről, rendezéséről esik.

Pedig a népfrentbizottság igyekezett a lakosságot támogatni minden területen. Feltérképezték az igényeket, és sokszor már panaszgyű-

téshez hasonlított tevékenységük. Figyelemmel kísérték a helybeli piac viszonyait, az áruehelyt, a szolgáltatások helyzetét. Ezen négy alkalommal a kerületi hivatal képviselőivel a népfrent is részt vesz a kommunális öráratokon. Így a lakosság kérését, pontosabban a kérésnek jogosságát a helyszínen felülvizsgálták. A tanácsal kialakított kapcsolat nem maradt eredmény nélkül, mivel az I. kerületi hivatal a területfejlesztési döntések előtt mindig kérte a körzeti népfrent véleményét. A kitűnő együttműködés és a lakosság társadalmi munkája dícséretre méltó. Csak a legfontosabbakat említjük: négy kilométer hosszú járdát épített félmillió forint értékű társadalmi munkában, az Erdélyi téren járszöveget létesítettek az I. kerületi hivatal dolgozói, ugyancsak itt az ellátás javításáért — AFÉSZ-bolt nyílt. A Szövő utcaiak is büszkék lehetnek kezük munkájára, hiszen közös összefogásukkal kikövezték út készült.

A lakosság látva, hogy a közélet vize hullámoz, szívesebben eljár a népfrent rendezvényekre, és a tanácsai beszámolókra. Végül is ezeken a fórumokon olyan légtör keletkezett, ami a várospolitikai célok megvalósítását könnyebbé tette.

A jövőben, a megválasztott új vezetőség — melynek elnöke dr. Vörös Lászlóné és titkára negyedszerre is Kiss Jenő lett — bátran alapozhat az eddigi eredményekre. De többek között szeretnék elérni, hogy az odesszai lakóbizottságok, valamint az újszegedi értelmi-

ségek több segítséget adjanak a politikai munkához. Sok feladat akad — ez a felszólalásokból is kiderül —, amivel a népfrent egyedül nem tud megbirkózni. A helybeliek szeretnék, ha javulna a kereskedelmi ellátás, épülne egy új iskola, s óvoda. Sokan elmondták, a népfrentot nem hagyják magára. Például dr. Petri Gábor országgyűlési képviselő a felvetett problémák kapcsán szölt arról, hogy a népfrentbizottsággal közösen fog meggyőződni a helyi gondokról — és enyhítésükre segítségét ígerte.

H. M.

Új szolgáltatások az Állami Biztosítónál

Az Állami Biztosító tevékenységéről adott számot, szolgáltatásainak újdonságait, terveit ismertette sajtótájékoztatóján Gerebenics Imre vezérigazgató pénteken Budapesten.

Az Állami Biztosító január 1-i hatállyal több szolgáltatást vezetett be: az utasbiztosításban például díj-emelés nélkül növelték a különféle térítések összegét, a megnövekedett igényekhez igazították a lakosság új vagyongarantációs lehetőségeit, amelyek a kiegészítő biztosításokkal együtt ma már a városi és a falusi háztartásokban előforduló 24 féle kérésre fedezetet nyújtanak.

Védőnők

Egy körzeti gyermekorvos mondja: „Ha a rendelési naplóba száz nevet jegyzünk be, az nem száz gyermeket jelent, hanem legalább száz-hetvenet: sajnos „kiskorúak” gyakran maguk az édesanyák is. Csak hogy leggyakrabban receptíró vagy oltógépek érezzék magukat.” A védőnők? Ők azt mondják, inkább védőnők lennének, mint adminisztrátorok.

Kötetlen munkaidő

Körzeti gyermekorvosi rendelő. A folyosó, a lépcsőház is „besegít”, annyi a várakozó.

A védőnők mai napja nyugodalmasabb, nincs tanácsadás. Szobájukban Marika előtt kiterített papírlapok halmaza, ír, összesít, adatokat egyeztet. Klári két iskolás lánya is itt van, fákát és házakat rajzolnak. Lehetett választani, a mama marad otthon velük, vagy ők a mamával a rendelőben. Egyelőre ez a jobb megoldás: öt emberre való munkát három helyett kettőnek kellene elvégeznie. Erzsébet míg veszi a kabátját, egyre biztatja kolleganóját, maradjon otthon, hiszen mégiscsak a gyerekei egészsége a legfontosabb. A legtöbbet ő vállal magára: egyedülálló, meg aztán a huszonegynéhány éves gyakorlat se semmi. A két fiatalasszony alig látszik ki a papírtengerből, amikor elbúcsúznak, és Erzsébettel családlátogatásra indulunk.

Váratlanul, bejelentés nélkül érkezünk T. Beáthoz. Amikor az édesanya ajtót nyit, a 13 hónapos baba mosolyogva totyog elénk, mögötte vigyázza lépteit 7 éves nővére. A szépen berendezett, két és félszobást lakást uralja a két gyerek: látszik, minden az ő kényelmüket szolgálja. A szem villámgyors felmérésének eredménye: rend, tisztaság mindeütt.

— Kicsit sápadt ez a gyerek, anyuka — mondja Erzsébet. — Nem köhög? Iszik-e elég folyadékot? Kap-e gyümölcsöt, vitamint? Banánt?! Étvágytalan gyerekeknek nem jó a banán! Nyers savanyúkáposztával, citrommal tessék kínálni. Megkapták-e a kötelező oltásokat Beáta, hány foga van és mit szol a bilihez? — csak úgy perognak a védőnő kérdései. A válaszokból kirajzolódik a kép: gondos, gyermekeit lelkiismeretesen nevelő édesanya vendégei vagyunk.

— Ilyen helyre örömjönni — mondja Erzsébet, mi-

kor Beácska pá-pázásai után becsukódik mögöttünk az ajtó. — Bár minden anyanyany lenne!

„Mit nézzünk rajtuk?”

A sárga, földszintes épület nem ri ki az apró családi házak sorából. A kapun túl azonban ijesztően idegen, háborzongató kép fogad bennünket. Az ajtó: akár egy ócska fészere. Belépve belebotlunk egy laborba áztatott szürke ruhahalmazba és a háromlábú asztalhoz támasztott kerékparba. A köszönő szóra semmi válasz. A szobaajtón nincs kilincs. Bekukkantunk: fekete, csupatíz gyerekzsemek merednek ránk a vörös, göndör fűrtök közül. A nagy dupla ágy tele van velük.

— Anyuka?
Anyuka óvatosan előbújik a huzat nélküli dunna alól. A mellette nyáriruhában üldögélő anygalképu gyengéd megismogítja arcát — és gyanakodva vizsgálgat bennünket.

— Csak nem beteg?
— Gyenge vagyok — szól egy halovány hang.
— Meglátogatták az ikreket a klinikán?
— Olyan kicsik, mit nézzünk rajtuk?

— De tudja-e, hogy állami gondozásba kellene adni őket, hiszen két csecsemőt ide nem hozhatnak. Beszéljék meg a férjével, aláírják-e a papírt?

Megroppan a hideg kályha mögött a szalon: ott meg az édesapa hever a falhoz lapulva.

Hát itt, való igaz, nem a banán vitamintartalmánál kellene kezdeni a leckét.

— Ide akármikor jövök, ez a kép fogad. A nagymama dolgozik egyedül a családban. Környezetanalízist készítettem rólok, emiatt maradtak születésük után a klinikán az ikrek. Ilyenkor az aláírásuk sem fontos. Megyek a gyámügyre és intézem a dolgokat.

Udvari épület, előszoba, két szoba. A belső helyiségben hős, akár a tüzes katalánban. Az olajkályha fölött valaha-fehér pelenkák. A sötét, nehéz bútorok mintha köztük a gyerekágyat. Nem fogadták be a hivatlanul, váratlanul betolakodó rácsos kis fekhelyet: ott áll az ablak előtt, az ónmód, ferdén, ahogy először odatolták, mint aminek amúgy is ha-

marosan mennie kell. A védőnő nagy ügyel-bajjal hozzáférkőzik az ágyhoz, kiemeli a féléves babát.

— Izzad ez a gyerek, anyuka, nem kell úgy felöltöztetni. Es elferdül a dereka, ha ebben a gidres-gödörös teknőben fekszik az ártatlan. Ki kell tömni jól azt a szalmazsákokat. A babr keservezen sűr, Erzsébet meg a piros-haja alól előbukkanó piros és fehér pöttyökét vizsgálgatja.

— Van a hátán, és lejjebb is.
Megnézzük, valóban van. Kenőcsöt már írt az orvos.

— Kamillás vízben fürdesse Pistikét, anyuka! Es főzze ki a pelenkákat alaposan!

Ez az édesanya valóban gyerek még, alig 17 éves. S az apuka? Négysemközt vállalja a gyereket, de fizetni nem akar.

— Az iskolákban mi ma-gunk is végzünk szexuális felvilágosítást, s lám — tárja szét karját Erzsébet — úgy tűnik, nem mindig eredményel.

Bejegyeznek, átvezetnek...

Ebédidőben érkezünk vissza a rendelőbe. A másik két védőnő — akár egy háromórával ezelőtt rögzített pillanatfelvételt látnék — ugyanott, ugyanama papírhalmaz közepette görnyed és ír. Várados anyák és gyerekek törzslapjára jegyzik be a családlátogatás tapasztalatait, aztán ugyanez a munkanaplóba — bizonyítandó: nem ültek ölbetét kézzel egész nap — nyilvántartást vezetnek a terhes anyákról és a megszületett csecsemőkről. Tanácsadás után ugyanez a teendő. Hat óra után — minthogy kötetlen a munkaidejük — körülbástyázzák magukat a törzslapokkal, az óltási nyilvántartóval, a csecsemőnyilvántartóval és a forgalmi füzetekkel: bejegyeznek, átvezetnek, egyeztetnek. Nem amíg bírják — amíg nem végeznek.

Márpedig a védőnők elsődleges feladata mégiscsak az egészségvédelem, az hogy megvédjék a gyerekeket — olykor saját, tapasztalatlan édesanyjuktól is.

Ch. A.

Kórushangversenyek

Három napon át Szeged általános és középiskoláinak énekkarai vették birtokukba a Bartók Béla Művelődési Központ nagytermét. Az úttörőszövetség megalakulásának 30. évfordulója tiszteletére rendezett Éneklő Ifjúság elnevezésű hangversenyeken 35 kórus állt közönség elé.

Változatos, a kórusirodalom legjobb darabjait megszólaltató bemutatójuk mindhárom napon nagy érdeklődést keltett. A 27 általános iskolai énekkar közül többen éltek az úttörőszövetség által felkínált lehetőséggel: szereplésük alapján minősítésüket kérték. Arany oklevéllel a Mező Imre általános iskola énekkarát (vezetőjük Varga István) és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola I. számú gyakorlóiskolájának Bartók kórusát (vezetőnyl Erdős János) díjazták. Ezüst oklevéllel a Hamán Kató és a Gagarin általános iskola énekkara kapott, Kopasz Gézné, illetve Mazi Mihályné vezényletével álltak dobogóra. A Veress Ka-

talán vezette kiskundorozsmai 2. számú általános iskola kórusát bronz oklevéllel tüntették ki.

A kórushangversenyek ezzel nem értek véget. A Magyar Rádió Éneklő Ifjúság sorozata keretében — a forradalmi ifjúsági napok eseménysorozatához kapcsolódva — holnap, vasárnap a Csongrád megyei iskolai énekkarok mutatkoznak be a JATE aulájában. Délután 2 óra kezdettel az úttörő-énekkarok állnak közönség elé: a szegedieket a Petőfi Sándor iskola kórusa és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola I. számú gyakorlóiskolájának Mo-zart kórusa képviseli. Délután 3 óratól a KISZ-énekkaroké a színpad. Szám szerint kilenc kórust hallhatunk, köztük a szegedieket: a JATE Ságvári Endre gyakorló gimnáziumának vegyeskarát, a Radnóti Miklós, a Tiszaparti gimnázium kórusát, a Tömörkény István gimnázium és művészeti szakközépiskola, valamint a Körösy József közgazdasági szakközépiskola lánykarát.